

[Beleidsregels Maatschappelijke Ondersteuning 2018]

Behorende bij de Verordening maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp Utrechtse Heuvelrug 2017

Inhoudsopgave

1 Inleidende bepalingen.	4
1.1 Begripsomschrijvingen.	4
1.2 Eigen bijdrage.	4
1.2.1 Algemene voorziening.	4
1.2.2 Maatwerkvoorziening.	5
1.2.3 Hoogte en duur eigen bijdrage maatwerkvoorziening.	5
1.2.4 De procedure.	6
2 Aanvraag hulp en ondersteuning.	7
2.1 Hulpvraag, melding, onderzoek en aanvraag.	7
2.1.1 Hulpvraag.	7
2.1.2 Melding.	7
2.1.3 Onderzoek.	7
2.1.4 Aanvraag.	8
2.2 Algemene voorziening, maatwerkvoorziening en beschikking.	8
2.2.1 Algemeen gebruikelijke voorziening.	8
2.2.2 Algemene voorziening.	8
2.2.3 Voorliggende voorziening op grond van andere wet- en regelgeving.	9
2.2.4 Compensatie van meerkosten.	9
2.2.5 Goedkoopst adequate maatwerkvoorziening.	9
2.2.6 Hoofdverblijf	9
2.2.7 Langdurig noodzakelijk.	9
2.2.8 Beschikking.	10
2.2.9 Verantwoordelijkheden aanvrager/cliënt versus college.	10
3 Regels rond verstrekking en verantwoording (bij een Pgb)	11
3.1 Persoonsgebonden budget voor een maatwerkvoorziening.	11
3.1.1 Pgb als instrument	11
3.1.2 Criteria en weigeringsgronden voor verstrekking Pgb.	11
3.1.3 Trekkingsrecht	12
3.1.4 Hoogte Pgb.	12
3.1.5 Kwaliteit maatwerkvoorziening.	12
3.1.6 Inzetten Pgb voor het eigen netwerk.	13
3.1.7 Geldigheidsduur Pgb.	13
3.1.8 Eindigen toekenning Pgb hulp bij het huishouden en maatwerk begeleiding.	13
3.1.9 Verantwoordelijkheden budgethouder.	13
4 Hulp bij het huishouden.	14
4.1 Hulp bij het huishouden.	14
4.1.1 Voorliggende voorzieningen.	14
4.1.2 Gebruikelijke hulp.	14
4.1.3 Uitstelbare en niet uitstelbare taken.	15
4.1.4 Hulp bij het huishouden als maatwerkvoorziening.	15
4.1.5 Omvang hulp bij het huishouden.	16
4.1.6 Overbelasting.	16
4.1.7 Voortzetten hulp na overlijden huisgenoot	16
4.1.8 Invloed van de woning of woonvorm op de hulp bij het huishouden.	16
4.1.9 Pgb's en eigen bijdragen hulp bij het huishouden.	17
5 Woonvoorzieningen.	18
5.1 Woonvoorzieningen.	18
5.1.1 Normaal gebruik van de woning.	18
5.1.2 Algemeen gebruikelijke woonvoorzieningen.	18
5.1.3 Losse woonvoorzieningen.	18
5.1.4 Bouwkundige voorzieningen.	19
5.1.5 Bezoekbaar en logeerbaar.	19
5.1.6 Aanpassing woonwagen of woonboot	19
5.1.7 Woningaanpassingen versus verhuizen.	19
5.1.8 Verhuis- en herinrichtingskosten.	20
5.1.9 Tijdelijke huisvesting.	20
5.1.10 Woningsanering.	20

5.1.11 Voorzienbaarheid.	21
5.1.12 Eigen bijdrage.	21
5.2 Persoonsgebonden budget en financiële tegemoetkoming bij woonvoorzieningen.	21
5.2.1 Programma van eisen.	21
5.2.2 Duur toekenning.	21
5.2.3 Pgb bedragen.	21
6 Rolstoelen en vervoer	22
6.1 Rolstoelen.	22
6.1.1 Soorten voorzieningen.	22
6.1.2 Algemene voorziening.	22
6.2 Persoonsgebonden budget bij rolstoelen.	22
6.2.1 Programma van eisen.	22
6.2.2 Pgb voor een rolstoel	22
6.2.3 Duur toekenning.	23
6.2.4 Beschikking.	23
6.2.5 Aanschaf	23
6.2.6 Eigen bijdrage.	23
6.3 Sportvoorziening.	23
6.3.1 Sportrolstoel	24
6.3.2 Andere sportvoorziening.	24
6.4 Vervoersvoorzieningen.	24
6.4.1 Afstanden.	24
6.4.2 Regiotaxi	24
6.4.3 Collectief vervoer versus individueel vervoer.	25
6.4.4 Financiële tegemoetkoming.	25
6.4.5 Vervoermiddelen voor mensen met een beperking.	26
6.4.6 Eigen bijdrage.	26
7 Maatwerk begeleiding.	27
7.1 Maatwerkvoorziening begeleiding.	27
7.1.1 Begeleiding groep.	27
7.1.2 Individuele begeleiding.	27
7.1.3 Toekenning van begeleiding.	28
7.2 Beperkingen en resultaatgebieden.	28
7.2.1 Beperkingen.	28
7.2.2 Resultaatgebieden.	28
7.3 Voorzieningen.	29
7.3.1 Algemeen gebruikelijke voorzieningen en gebruikelijke hulp.	29
7.3.2 Voorliggende voorziening: behandeling.	30
7.4 Omvang maatwerk begeleiding.	31
7.4.1 Omvang individuele begeleiding.	31
7.4.2 Omvang begeleiding in groepsverband.	31
7.4.3 Vervoer naar dagbesteding.	31
7.4.4 Kortdurend verblijf	32
7.4.5 Beschermd wonen.	33
7.4.6 Maatschappelijke opvang.	33
7.5 Persoonsgebonden budget voor begeleiding.	33
7.5.1 Overgangsrecht	33
7.5.2 Pgb bedrag (begeleiding individueel)	33
7.5.3 Eigen bijdrage.	34
8 Regeling voor inwoners met hoge zorgkosten.	35
8.1 Tegemoetkoming aannemelijk meerkosten zorg.	35
8.2 Tegemoetkoming aantoonbare meerkosten.	35
8.3 Afwijzingsgronden.	35
9 Besluit MO..	36
10 Slotbepalingen.	37
10.1 Indexering.	37
10.2 Inwerkingtreding.	37
10.3 Intrekking.	37
10.4 Citeertitel	37
1 Inleidende bepalingen	1.1 Begripsomschrijvingen
In deze beleidsregels wordt verstaan onder:	
1.	a. aanvrager: de inwoner met een vraag voor ondersteuning in het kader van de Wmo 2015.
2.	b. cliënt: de aanvrager die in het kader van de Wmo 2015 een voorziening krijgt toegewezen.
3.	c. vertegenwoordiger: iemand die de aanvrager/cliënt vertegenwoordigt; kan een wettelijk vertegenwoordiger zijn maar ook een door de cliënt zelf gekozen persoon uit diens netwerk.

4. d. consulent: deskundig medewerker in de Sociale Dorpsteams.
5. e. het gesprek: verdiepend gesprek met aanvrager op alle levensdomeinen om te kunnen bepalen welke voorziening(en) nodig zijn (ook wel keukentafelgesprek genoemd)
6. f. algemene voorziening: een voorziening die voor alle inwoners, zonder voorafgaand onderzoek, toegankelijk is.
7. g. maatwerkvoorziening: een voorziening conform de Wmo 2015, waarvoor een indicatie nodig is en waarvoor een beschikking wordt afgegeven (vervangt de vroegere individuele voorziening).
8. h. begeleiding: maatwerkvoorziening ter bevordering van de zelfredzaamheid van de cliënt en diens participatie in de samenleving.
9. i. budgethouder: cliënt die een Pgb toegekend heeft gekregen voor een maatwerkvoorziening.
10. j. bezoekbaar: de aanvrager kan de woning, de woonkamer en een toilet bereiken en gebruiken.
11. k. logeerbaar: de aanvrager kan de woning, de woonkamer, de badkamer, de slaapkamer en een toilet bereiken en gebruiken.
12. l. gebruikelijke zorg: de normale dagelijkse zorg die de leden van een huishouden geacht worden aan elkaar te bieden;
13. m. Verordening: de "Verordening maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp 2017";
14. n. Besluit: het "Besluit maatschappelijke ondersteuning 2018".

Voor de overige begripsomschrijvingen wordt verwezen naar de Verordening.

1.2 Eigen bijdrage

De Wmo 2015 maakt onderscheid tussen de eigen bijdrage voor een algemene voorziening en die voor een maatwerkvoorziening. De eigen bijdrage voor een algemene voorziening mag de gemeente zelf bepalen en deze mag kostendekkend zijn. De eigen bijdrage voor een maatwerkvoorziening is gelimiteerd tot een bedrag gelijk aan de kostprijs van de voorziening. De eigen bijdrage wordt bepaald en geïnd door het CAK. De bepaling door het CAK geschiedt aan de hand van het landelijke Uitvoeringsbesluit Wmo 2015.

1.2.1 Algemene voorziening

Overeenkomstig de wet kan een eigen bijdrage worden gevraagd voor een algemene voorziening. Indien een algemene voorziening wordt geleverd door een door de gemeente gesubsidieerde instelling/organisatie, dan worden afspraken over de eigen bijdrage van inwoners/gebruikers vastgelegd in de te maken prestatieafspraken (subsidieverleningsbeschikking of BCF-contract (beleidgestuurde contractfinanciering) met de instelling/organisatie.

Indien er sprake is van een inkooprelatie met een instelling/organisatie die een algemene voorziening verstrekt, dan worden afspraken over de eigen bijdrage van inwoners/gebruikers vastgelegd in het inkoopcontract. Instellingen/organisaties, waarmee de gemeente geen financiële relatie onderhoudt, kunnen eigen beleid voeren ten aanzien van het vragen van een eigen bijdrage voor een algemene voorziening.

1.2.2 Maatwerkvoorziening

Voor alle maatwerkvoorzieningen, verstrekt vanuit de Wmo 2015, wordt een eigen bijdrage opgelegd. Wettelijk is geregeld dat het Centraal Administratiekantoor (CAK) de eigen bijdrage vaststelt, oplegt en int. Vervolgens vindt afdracht aan de gemeente plaats.

De eigen bijdrage wordt overeenkomstig artikel 19 van de Verordening gevraagd als een maatwerkvoorziening wordt verstrekt. Met een maatwerkvoorziening (ook als onderdeel van een arrangement van voorzieningen) wordt het volgende beoogd:

1. behoud of vergroting/versterking van de zelfredzaamheid van de cliënt; en/of
2. behoud of bevordering van diens participatie in de samenleving,

Het gaat hierbij om de volgende maatwerkvoorzieningen of arrangementen van meerdere maatwerkvoorzieningen:

1. hulp bij het huishouden;
2. woonvoorzieningen;
3. hulpmiddelen;
4. vervoer;
5. maatwerk begeleiding.

1.2.3 Hoogte en duur eigen bijdrage maatwerkvoorziening

De hoogte van de eigen bijdrage is afhankelijk van:

1. de hoogte van het belastbaar jaarinkomen (gebaseerd op twee jaar voorafgaand aan het jaar waarin de aanvraag is gedaan) van de cliënt;
2. de hoogte van het vermogen (box 3 belastingaangifte) van de cliënt;
3. de samenstelling van het huishouden van de cliënt;
4. de leeftijd van de cliënt.

5. de kosten van de voorziening of Pgb;
6. reeds betaalde eigen bijdrage(n) (zowel Wmo als Abwz).

De eigen bijdrage mag niet hoger zijn dan de werkelijke kosten van de voorziening.

Als maximale eigen bijdrage gelden de bedragen en het percentage zoals opgenomen in hoofdstuk 3 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015, artikelen 3.8 en 3.9. Indexering van de bedragen vindt jaarlijks plaats door de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport.

1.2.4 De procedure

Er wordt gewerkt volgens onderstaande procedure:

1. de gemeente stuurt de cliëntgegevens naar het CAK;
2. indien van toepassing verstrekt de zorgaanbieder gegevens over de daadwerkelijk geleverde diensten aan het CAK;
3. het CAK stelt de eigen bijdrage vast;
4. het CAK stuurt een definitieve beschikking naar de cliënt;
5. het CAK stuurt de factuur waarop de eigen bijdrage in rekening wordt gebracht naar de cliënt;
6. het CAK stelt de middelen beschikbaar aan de gemeente.

2 Aanvraag hulp en ondersteuning 2.1 Hulpvraag, melding, onderzoek en aanvraag 2.1.1 Hulpvraag

De inwoner, die behoefte heeft aan ondersteuning, of diens vertegenwoordiger, kan daarvoor terecht bij de Sociale Dorpsteams in de dorpen, maar ook bij andere dienst-/hulpverleners in de gemeente (b.v. huisarts, wijkverpleegkundige). Bij de Sociale Dorpsteams werken consulenten die qua opleiding en ervaring toegerust zijn voor hun taken. In eerste instantie wordt een verkennend gesprek gevoerd met de inwoner of diens vertegenwoordiger. Indien blijkt dat informatie en advies voldoende zijn, dan wordt de inwoner daarin voorzien.

2.1.2 Melding

Een hulpvraag kan door of namens een cliënt bij het college op enigerlei wijze worden gemeld. Dat kan dus telefonisch, via de website of bij een van de Sociale Dorpsteams. De hulpvraag kan ook door een vertegenwoordiger van de cliënt worden gemeld.

Indien na een verkennend gesprek verdere vraagverheldering en/of verdieping nodig blijken, dan volgt een nader gesprek (het gesprek) met betrokkene waarbij alle levensgebieden (gezondheid, wonen, werk, inkomen, relatie, gezin etc.) aan de hand van een checklist aan bod komen. Hierbij wordt besproken of het tot een aanvraag voor ondersteuning komt.

Betrokkene ontvangt een bevestiging van de melding, waarin aangegeven wordt dat hij de mogelijkheid heeft om binnen zeven werkdagen na het gesprek een persoonlijk plan te overhandigen waarin gemotiveerd is aangegeven welke ondersteuning volgens hem nodig is.

De inwoner met een hulpvraag kan voor het gehele traject, van melding tot en met aanvraag en ook bij een eventueel bezwaar op de beschikking, een beroep doen op een onafhankelijke cliëntondersteuner.

2.1.3 Onderzoek

Het gesprek is het uitgangspunt van het uitgebreide onderzoek naar de situatie van de aanvrager.

Daarbij is aandacht voor:

- de behoeften, persoonskenmerken en de voorkeuren van aanvrager;
- het gewenste resultaat van de gevraagde ondersteuning;
- de mogelijkheden om op eigen kracht of met gebruikelijke hulp te voorzien in zijn behoefte aan ondersteuning en maatwerk;
- de mogelijkheid om op eigen kracht of met gebruikelijke hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk te komen tot verbetering van zijn situatie;
- de behoefte aan ondersteuning van de mantelzorger(s) van aanvrager;
- de mogelijkheid om gebruik te maken van algemene, collectieve en/of andere voorliggende voorzieningen;
- de mogelijkheid om van een maatwerkvoorziening gebruik te maken;
- de mogelijkheid om te kiezen voor verstrekking in de vorm van een Pgb;
- welke eigen bijdrage voor aanvrager van toepassing is.

De consulent doet op basis van de gegevens uit het gesprek nader onderzoek om te bepalen of aanvrager een maatwerkvoorziening of dienst op grond van de Wmo 2015 nodig heeft en informeert hem hierover. Een passing van een voorziening (bijvoorbeeld een rolstoel), een haalbaarheidstraining of een offerte van een woningaanpassingsbedrijf kan ook onderdeel uitmaken van het onderzoek.

1.

2.1.4 Aanvraag

Een aanvraag kan alleen door de gemeente in behandeling worden genomen wanneer een aanvraagformulier of gespreksverslag is voorzien van naam, BSN, geboortedatum en ondertekening door de aanvrager (of gemachtigde). De datum waarop de aanvraag juist en volledig is, geldt als aanvraagdatum. Indien de gemeente een aanvraag ontvangt die door een ander bestuursorgaan behandeld moet worden, heeft de gemeente doorzendplicht (art. 2:3 Awb).

De consulent zal samen met de aanvrager verder uitzoeken welke voorziening of arrangement het meest geschikt is in diens situatie.

Het aanvragen van een medisch advies -bij de door de gemeente gecontracteerde instantie voor sociaal medisch en/of ergonomisch advies- kan onderdeel uitmaken van het onderzoek. Dit onderzoek vindt zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk binnen zes weken plaats

Voor een volledige beschrijving van de toegang tot ondersteuning in het kader van de Wmo wordt ook verwezen naar de Aanvulling op het Beleidsplan Wmo 2013-2016.

2.2 Algemene voorziening, maatwerkvoorziening en beschikking 2.2.1 Algemeen gebruikelijke voorziening

Een algemeen gebruikelijke voorziening is een voorziening die voldoet aan de volgende criteria:

- is niet speciaal bedoeld voor personen met een beperking;

1. - is verkrijgbaar in de reguliere handel en niet – aanzienlijk – duurder dan vergelijkbare producten;

- kan voor een persoon zonder beperkingen in een financieel vergelijkbare positie worden gerekend tot het normale aanschaffingspatroon.

Een fiets met lage instap of met elektrische trapondersteuning is een goed voorbeeld van een algemeen gebruikelijke voorziening. Een dergelijke fiets wordt ook gebruikt door mensen zonder beperking en is gewoon in de handel te koop, evenals beugels en verhoogde toiletputten.

2.2.2 Algemene voorziening

Wanneer blijkt dat aanvrager niet op eigen kracht of met hulp van het sociaal netwerk tot een oplossing kan komen, wordt beoordeeld of er algemene voorzieningen zijn die de problemen, die betrokkene ervaart, (gedeeltelijk) kunnen oplossen. Algemene voorziening is een breed begrip. Het betreft voorzieningen waar iedereen, zonder indicatie of andere vorm van toekenning, gebruik van kan maken. Algemene voorzieningen kunnen commerciële diensten zijn zoals een wasserette/stomerij of een boodschappenbezorgdienst van een supermarkt, maar ook diensten zonder winstoogmerk zoals het restaurant van een verzorgingshuis waar buurtbewoners tegen een geringe vergoeding kunnen eten, een buurtbus of een vrijwillige strijkdienst waarvoor een geringe bijdrage wordt gevraagd.

2.2.3 Voorliggende voorziening op grond van andere wet- en regelgeving.

Voorliggend op de Wmo is een voorziening op grond van een andere wettelijke regeling, zoals de Algemene wet bijzondere ziektekosten (Awbz) of de deze wet vervangende Wet langdurige zorg (Wlz), de ziektekostenverzekering of het Uitvoeringsinstituut Werknemers Verzekeringen (UWV). Indien dit het geval is, zal er op grond van de Wmo geen voorziening worden verstrekt. Voorliggende voorzieningen vanuit de ziektekostenverzekeraar zijn bijvoorbeeld loophulpmiddelen. Ziektekostenverzekeraars hebben afspraken met hulpmiddelenleveranciers van thuiszorgaanbieders voor tijdelijk gebruik van krukken of een rolstoel en met hulpmiddelenleveranciers voor permanent gebruik van andere loophulpmiddelen. Het aanbod is afhankelijk van het verzekeringspakket.

Vanuit de UWV en de werkgever kan er aanspraak gedaan worden op hulpmiddelen in de werksituatie en voor vervoer van en naar het werk. De Wlz is verantwoordelijk voor woningaanpassingen en diensten in een Wlz-instelling.

2.2.4 Compensatie van meerkosten

en voorziening kan ook bestaan uit compensatie van noemenswaardige meerkosten ten opzichte van de algemeen gebruikelijke kosten die iemand voor de noodzakelijke voorziening moet maken.

Hierbij kan worden gedacht aan een auto of fiets met (specifiek vanwege de handicap noodzakelijke) aanpassingen. Een auto of fiets is algemeen gebruikelijk, dus de normale kosten hiervoor (normbedragen zoals vastgesteld door het NIBUD) worden niet vergoed. Alleen de meerkosten ten opzichte van de normale kosten worden door de gemeente vergoed.

2.2.5 Goedkoopst adequate maatwerkvoorziening

De verstrekking van een maatwerkvoorziening is altijd gebaseerd op de goedkoopst adequate voorziening. Er zijn vaak meerdere geschikte oplossingen, maar er wordt, samen met de aanvrager, gekozen voor de oplossing die naar objectieve maatstaven kwalitatief passend en het goedkoopst is. Indien betrokkene een duurdere voorziening wil (die eveneens adequaat is) komen de meerkosten voor zijn eigen rekening. In dergelijke situaties zal de verstrekking plaatsvinden in de vorm van een Pgb, gebaseerd op de goedkoopst adequate voorziening.

2.2.6 Hoofdverblijf

Een voorwaarde om voor een maatwerkvoorziening of -dienst in aanmerking te komen is dat de aanvrager zijn hoofdverblijf in de gemeente Utrechtse Heuvelrug heeft. En hij moet ingeschreven staan in de gemeentelijke basisregistratie personen (Brp) van de gemeente Utrechtse Heuvelrug. Hoofdverblijf betekent volgens jurisprudentie meer dan alleen ingeschreven staan in de Brp. De aanvrager moet daadwerkelijk het grootste deel van de tijd in de gemeente verblijven.

2.2.7 Langdurig noodzakelijk

De maatwerkvoorziening moet langdurig noodzakelijk zijn ter ondersteuning van beperkingen. Er moet worden vastgesteld dat er sprake is van beperkingen waardoor de aanvrager niet kan deelnemen aan het leven van alle dag. Onder 'langdurig' wordt over het algemeen verstaan langer dan zes maanden

of dat het een blijvende situatie betreft. Onder een 'blijvende situatie' wordt ook de terminale levensfase verstaan.

Voor hulp bij het huishouden en maatwerk begeleiding kan het ook om een kortere periode gaan, bijvoorbeeld na ontslag uit het ziekenhuis. Waar precies de grens ligt tussen kortdurend en langdurig zal per situatie verschillen. Als de verwachting is dat aanvrager na enige tijd zonder de benodigde hulpmiddelen of aanpassingen zal kunnen functioneren, dan mag van kortdurende noodzaak worden uitgegaan. Bij een wisselend beeld van ziekte of beperkingen, waarbij verbetering in de toestand opgevolgd wordt door periodes van terugval, kan uitgegaan worden van een langdurige noodzaak. De medisch en/of ergonomisch adviseur van een door de gemeente gecontracteerde instantie voor sociaal medisch en/of ergonomisch advies speelt een belangrijke rol om te bepalen of voorzieningen medisch noodzakelijk zijn of dat deze juist anti-revaliderend werken. De medisch adviseur kan tevens uitsluitsel geven over de vraag of er sprake is van een langdurige noodzaak.

De voorziening of het arrangement van voorzieningen dat met betrokkene wordt overeengekomen moet aansluiten bij de daadwerkelijke ondersteuningsvraag. De ondersteuning moet beschikbaar zijn voor de periode dat deze echt nodig is en houdt rekening met het bevorderen van de zelfredzaamheid en participatie.

2.2.8 Beschikking

De aanvrager ontvangt de beslissing op zijn aanvraag op grond van de Wmo 2015 na uiterlijk 8 weken.

2.2.9 Verantwoordelijkheden aanvrager/cliënt versus college

In de Verordening worden de verantwoordelijkheid van het college en die van de aanvrager/cliënt benoemd. In de Wmo 2015 wordt uitgegaan van wederzijdse inspanningen van zowel gemeente als aanvrager/cliënt.

Er wordt zowel een beroep gedaan op de gemeente om zeer uitgebreid alle mogelijkheden om tot oplossingen te komen te onderzoeken, als op de eigen kracht van de aanvrager/cliënt van wie wordt verwacht eerst zelf naar oplossingen te zoeken voordat bij de gemeente om ondersteuning wordt gevraagd.

3 Regels rond verstrekking en verantwoording (bij een Pgb) 3.1 Persoonsgebonden budget voor een maatwerkvoorziening 3.1.1 Pgb als instrument

Een persoonsgebonden budget (Pgb) kan een geschikt instrument zijn voor de cliënt om zijn leven naar eigen wensen en behoeften in te vullen. Het is een verstrekkingenvorm die bij uitstek geschikt is voor mensen die zelf de regie over hun leven kunnen voeren. Het Pgb blijkt de keuzevrijheid en de vraagsturing in de zorg te bevorderen en is voor zorgvragers een goed alternatief wanneer zij in de bestaande voorzieningen geen passende ondersteuning vinden.

Binnen de kaders van de Wmo 2015 heeft de gemeente de ruimte om eigen Pgb-beleid te voeren en dus eigen keuzes te maken. De ambitie is om het Pgb als instrument te versterken.

Indien de cliënt dit wenst, verstrekt het college hem een Pgb dat hem in staat stelt de ondersteuning, diensten, hulpmiddelen, woonvoorzieningen of andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren, van derden te betrekken.

Voorlichting over het Pgb en de verantwoordelijkheden die daar bij komen kijken wordt gegeven door de consulent van het Sociaal Dorpsteam. Verder kan de cliënt terecht bij het Servicecentrum PGB van de Sociale Verzekeringsbank (SVB).

3.1.2 Criteria en weigeringsgronden voor verstrekking Pgb

Verstrekking van een persoonsgebonden budget kan plaatsvinden indien:

1. het om een maatwerkvoorziening gaat;
2. de cliënt naar het oordeel van het college op eigen kracht voldoende in staat is zijn belangen ter zake dan wel met hulp uit zijn sociale netwerk of van zijn vertegenwoordiger, de aan een Pgb verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren;
3. naar het oordeel van het college de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen in redelijkheid geschikt zijn voor het doel waarvoor het Pgb wordt verstrekt;
4. indien een cliënt handelingsonbekwaam is of bijvoorbeeld een verstandelijke beperking heeft kan deze evengoed voor een Pgb in aanmerking komen indien er een wettelijk vertegenwoordiger is die namens hem de aanvraag kan doen en als budgethouder op kan treden.

Aanvullend op het gestelde in de wet (Art. 2.3.10) kan het college een Pgb weigeren:

1. voor zover de kosten van het betrekken van de diensten, hulpmiddelen, woonvoorzieningen en andere maatregelen van derden hoger zijn dan de kosten van de maatwerkvoorziening;
2. indien het een vervoersvoorziening betreft waar een voor de cliënt algemeen gebruikelijk alternatief voor bestaat;

3. indien er sprake is van een zeer progressief ziektebeeld waarbij al op voorhand vast staat dat dit binnen korte tijd vervanging van de voorziening noodzakelijk maakt; een Pgb zou in dit geval niet de best passende oplossing kunnen zijn
4. er naar het oordeel van het college overwegende bezwaren zijn of een ernstig vermoeden is dat de budgethouders de aan een Pgb verbonden taken niet op een verantwoorde wijze kan uitvoeren

De toekenning eindigt indien:

1. de budgethouder verhuist naar een andere gemeente;
2. de budgethouder overlijdt;
3. de indicatieperiode of geldigheidsduur is verstreken;
4. de budgethouder aangeeft dat zijn situatie is veranderd en (de gemeente) vaststelt dat de voorziening niet meer voldoet;
5. de budgethouder geen verantwoording (meer) aflegt;
6. de budgethouder zijn Pgb laat omzetten in zorg in natura (ZIN)

bij hulp bij het huishouden en maatwerk begeleiding artikel 3.1.8 van toepassing is

1. .

3.1.3 Trekkingsrecht

In de Wmo 2015 is bepaald dat een Pgb niet wordt overgemaakt naar de rekening van de cliënt. In plaats daarvan geldt het volgende:

1. de gemeente betaalt het Pgb uit in de vorm van trekkingsrecht;
2. de uitvoering van dit trekkingsrecht is neergelegd bij de Sociale Verzekeringsbank (SVB);
3. de budgethouder laat via declaraties of facturen aan de SVB weten hoeveel uren ondersteuning zijn geleverd;
4. de SVB zorgt vervolgens voor de uitbetaling aan de verlener van die ondersteuning;
5. ook de Pgb's voor een hulpmiddel moeten worden overgemaakt naar de SVB waarna deze de ingezonden facturen betaalt;
6. de niet bestede middelen worden door de SVB na afloop van de verantwoordingsperiode terugbetaald aan de gemeente.

3.1.4 Hoogte Pgb

Een Pgb is gemiddeld genomen goedkoper dan zorg in natura omdat er minder overheadkosten hoeven te worden meegerekend:

1. er wordt onderscheid gemaakt tussen ondersteuning door gediplomeerde hulpverleners die werken volgens de wettelijke kwaliteitsstandaarden en hulpverleners die dat niet doen (zoals het sociale netwerk, werkstudenten, zzp'ers zonder diploma's)
2. de maximale hoogte van een Pgb is begrensd op de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate door het college ingekochte maatwerkvoorziening in natura;
3. tussenpersonen of belangenbehartigers mogen niet uit het Pgb betaald worden.

Zie verder het Besluit maatschappelijke ondersteuning voor de tarieven.

3.1.5 Kwaliteit maatwerkvoorziening

De met een Pgb ingekochte maatwerkvoorziening dient aan bepaalde kwaliteitseisen te voldoen. Uitgegaan wordt hierbij van de kwaliteitseisen die wettelijk worden gesteld aan een vergelijkbare maatwerkvoorziening in natura.

De gemeente kan aanvullende kwaliteitseisen stellen aan maatwerkvoorzieningen in natura. De kwaliteitseisen zijn opgenomen in de inkoopcontracten, subsidieverleningbeschikkingen, BCF-contracten en het convenant dat met organisaties/instellingen wordt afgesloten aangaande de personele invulling van de Sociale Dorpsteams. De aanvullende eisen gelden eveneens voor de met een Pgb ingekochte maatwerkvoorziening.

3.1.6 Inzetten Pgb voor het eigen netwerk

In het gemotiveerde plan van de cliënt kan hij de wens uitspreken om zijn sociale netwerk of mantelzorgers in te willen zetten met het Pgb. Daartoe gelden een aantal voorwaarden:

1. in navolging van de regering is de gemeente van mening dat de beloning van het sociale netwerk in elk geval beperkt moet blijven tot die gevallen waarin het de gebruikelijke hulp overstijgt en dit aantoonbaar tot betere en effectievere ondersteuning leidt en aantoonbaar doelmatiger is dan zorg in natura; de cliënt dient dit op te nemen in het plan;
2. overeenkomstig de huidige Wmo-praktijk met betrekking tot informele hulp wordt hierbij in ieder geval gedacht aan diensten zoals zorg van mantelzorgers of een (zorg)vrijwilliger;
3. informele hulp bij hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen is minder goed denkbaar; ingeval hiervoor een Pgb wordt aangevraagd is voor de gemeente van belang dat slechts een Pgb wordt verstrekt indien naar het oordeel van het college is gewaarborgd dat de in

te kopen diensten, hulpmiddelen, woonvoorzieningen en andere maatregelen veilig, doeltreffend en cliëntgericht worden verstrekt;

4. bij het beoordelen van de kwaliteit weegt het college mee of de diensten, hulpmiddelen, woonvoorzieningen of andere maatregelen in redelijkheid geschikt zijn voor het doel waarvoor het persoonsgebonden budget wordt verstrekt.

3.1.7 Geldigheidsduur Pgb

De geldigheidsduur voor de toekenning van een maatwerkvoorziening(en) in de vorm van een Pgb is ten hoogste de duur van de hiervoor afgegeven beschikking.

3.1.8 Eindigen toekenning Pgb hulp bij het huishouden en maatwerk begeleiding

Voor hulp bij het huishouden (HH) en maatwerk begeleiding geldt dat de toekenning eindigt:

1. op de laatste dag van de toekenningsperiode;
2. als de budgethouder wordt opgenomen in een Wlz-instelling en deze opname een permanent karakter heeft;
3. als de budgethouder langer dan 2 maanden aaneengesloten is opgenomen in een instelling;
4. als de gezinssamenstelling verandert; dan is een nieuwe aanvraag nodig;
5. als de budgethouder verhuist naar een andere gemeente;
6. als de budgethouder aangeeft geen Pgb meer te willen ontvangen en eventueel kiest voor een verstrekking in natura; in dat geval blijft het recht op HH en/of begeleiding (bij ongewijzigde omstandigheden) bestaan, maar wijzigt de vorm en krijgt de cliënt een nieuwe beschikking; de cliënt kan één keer per jaar wisselen tussen een Pgb en een verstrekking in natura.

3.1.9 Verantwoordelijkheden budgethouder

Ten aanzien van het Pgb heeft de budgethouder een aantal eigen verantwoordelijkheden:

1. het inkopen van de maatwerkvoorziening (zoals hulpmiddel, hulp bij het huishouden, maatwerk begeleiding);
2. het onderhoud, de reparaties en de verzekering van het toegekende hulpmiddel;
3. een juiste verantwoording naar en communicatie met de Sociale Verzekeringsbank.

4 Hulp bij het huishouden

Het kunnen voeren van een huishouden maakt langer zelfstandig wonen in de eigen leefomgeving mogelijk. Adequaats een huishouden kunnen voeren is een subjectief begrip waarbij een ieder eigen normen en waarden hanteert. Om dit te objectiveren en zo beter de noodzaak voor hulp te kunnen vaststellen is het gesprek met de aanvrager essentieel, eventueel aangevuld met nader onderzoek.

In het kader van de bezuiniging die het Rijk voor de hulp bij het huishouden doorvoert wordt gewerkt aan een toekomstbestendig beleid voor de hulp bij het huishouden (HH). Dit beleid is nog in ontwikkeling en zal pas in de loop van 2016 uitkristalliseren tot definitief beleid voor de lange(re) termijn. Daarbij speelt nog een rol dat er in onze gemeente op dit moment nog onvoldoende algemene voorzieningen zijn op het gebied van het schoonmaken/houden van een huis.

Voor 2016 wordt gekozen voor het in stand houden van voorzieningen voor kwetsbare inwoners zoveel als dat financieel mogelijk is.

4.1 Hulp bij het huishouden 4.1.1 Voorliggende voorzieningen

Er wordt eerst gekeken of er voorliggende (algemene) voorzieningen zijn en of deze een oplossing kunnen bieden alvorens een maatwerkvoorziening wordt verstrekt. Hierbij kan gedacht worden aan algemene technische hulpmiddelen zoals een wasmachine, afwasmachine, wasdroger, magnetron voor maaltijden, aangepast fornuis/kookstel enz. Andere algemene voorzieningen zijn bijvoorbeeld:

1. boodschappenbezorgdienst; - wasserij/stomerij;
2. maaltijdvoorziening; - klussendienst;
3. personenalarmering; - kinderopvang;
4. hondenuitlaat-service; - glazenwasser.

Deze voorzieningen (commercieel of zonder winstoogmerk) zijn beschikbaar in onze gemeente. Er wordt hierbij rekening gehouden met de individuele omstandigheden van de aanvrager (beschikbare ruimte in de woning voor technische aanpassingen/hulpmiddelen, financiële mogelijkheden voor aanschaf/gebruik).

4.1.2 Gebruikelijke hulp

Indien de aanvrager huisgenoten heeft (partner, kind, ouders, familielid, andere huisgenoten) die wel in staat zijn huishoudelijk werk te verrichten, komt men niet in aanmerking voor hulp in het huishouden. Er is dan namelijk sprake van gebruikelijke hulp.

Gebruikelijke hulp heeft een verplichtend karakter en hierbij wordt geen onderscheid gemaakt op basis van sekse, religie, cultuur, gezinssamenstelling, drukke werkzaamheden of persoonlijke opvattingen over het verrichten van huishoudelijke werkzaamheden.

Iedere volwassene wordt geacht ook naast een drukke baan of gezin een huishouden te voeren.

Jong volwassenen in de leeftijd van 18 tot 21 jaar worden geacht een eenpersoonshuishouden te kunnen voeren, Vanaf 21 jaar wordt iemand geacht een meerpersoonshuishouden te kunnen voeren.

Van kinderen in de leeftijd van 12 tot 18 jaar wordt verwacht dat zij hun eigen kamer schoonhouden en een bijdrage leveren aan de licht huishoudelijke taken (zoals tafel afruimen, afwassen, kleding in de wasmand doen, kleine boodschappen doen).

Aangezien bij iedere aanvraag een onderzoek naar de individuele kenmerken en mogelijkheden van de aanvrager wordt gedaan is het mogelijk om af te wijken van gebruikelijke hulp. Uit jurisprudentie van de Wmo en de voormalige Awbz is bekend dat als een huisgenoot in aaneengesloten perioden van zeven etmalen vanwege werk afwezig is (bijvoorbeeld een vrachtwagenchauffeur internationaal) kan geen gebruikelijke hulp worden verwacht.

Wanneer een huisgenoot minder dan zeven etmalen afwezig is zal onderzocht moeten worden in hoeverre de huisgenoot een deel van de (uitstelbare) taken al dan niet kan overnemen.

Voor huisgenoten die aangeven geen huishoudelijke taken over te kunnen nemen omdat zij niet weten hoe dit moet en dit nog nooit gedaan hebben, kan voor korte tijd huishoudelijke hulp worden ingezet om de huisgenoot de vaardigheden aan te leren.

4.1.3 Uitstelbare en niet uitstelbare taken

Bij huishoudelijke taken wordt onderscheid gemaakt tussen uitstelbare en niet uitstelbare taken.

Uitstelbare taken zijn taken die gefaseerd over de week uitgevoerd kunnen worden zoals de wasverzorging en de zwaar huishoudelijke taken. Niet uitstelbare taken zijn taken die dezelfde dag of binnen niet afzienbare tijd uitgevoerd moeten worden zoals maaltijden verzorgen, afwassen en opruimen en, ingeval van calamiteiten of door de aandoening veroorzaakte extra bevuilding, de wasverzorging en het sanitair schoonmaken.

4.1.4 Hulp bij het huishouden als maatwerkvoorziening

Hulp bij het huishouden (HH) is beschikbaar als maatwerkvoorziening, waarbij het recht individueel bepaald blijft. Op deze manier blijft het recht op hulp bij het huishouden bestaan, uiteraard na het gesprek op grond waarvan een voorziening wordt toegekend. Het gesprek met de cliënt is belangrijk om te kunnen bepalen welke type HH iemand nodig heeft.

De gemeente Utrechtse Heuvelrug kent 2 typen hulp bij het huishouden.

1. Hulp bij het huishouden 1 (HH1); hierbij ligt de nadruk op het overnemen van huishoudelijke taken (schoonmaken waarbij cliënt zelf kan aangeven wat er moet gebeuren).
2. Hulp bij het huishouden 2 (HH2); hierbij ligt de nadruk op de regiefunctie. Dit type hulp is voor mensen die zelf niet goed kunnen aangeven wat precies schoongemaakt moet worden of moeite hebben bij het organiseren van het huishouden.

1. Resultaatgebied HH1: een schoon en leefbaar huis

De hierbij passende huishoudelijke taken zijn:

1. licht huishoudelijke taken; - broodmaaltijden bereiden;
2. zwaar huishoudelijke taken; - signaleren van veranderingen in gezondheid en
3. wasverzorging; sociale situatie.
- 4.

1. Resultaatgebied HH2: cliënt voert zelf (weer), zoveel als mogelijk, de regie over zijn 1. huishouden

De hierbij passende huishoudelijke taken zijn:

1. huishoudelijke werkzaamheden zoals onder HH1;
2. dagelijkse organisatie van het huishouden;
3. verzorging van inwonende kinderen;
4. het aanleren en activeren van huishoudelijke taken.
- 5.

4.1.5 Omvang hulp bij het huishouden

Het recht op hulp bij het huishouden wordt op een minimum van 1 uur per week en een maximum van 2 uur per week gesteld. Indien een inwoner de voorziening niet toereikend vindt, kan de inwoner zelf meer uren huishoudelijke hulp inkopen en betalen. Dit is geregeld via de huishoudelijke hulp toelage.

Als een inwoner vanwege ernstige medische problemen meer huishoudelijke hulp nodig heeft, kan de voorziening aangevuld worden met een 1/2 uur. Hiervoor zal over het algemeen een medische advies nodig zijn. .

Indien de inwoner aangeeft niet thuis te kunnen blijven wonen met het maximum aantal toekenbare uren, kunnen er meer uren worden toegekend. Dit gebeurt alleen bij uitzonderlijke gevallen na een gedegen onderzoek.

Waar de hulp bij het huishouden uit bestaat kan per cliënt verschillen. De cliënt bepaalt in overleg met de zorgleverancier welke hulp hij/zij nodig acht, zowel voor de als maatwerkvoorziening toegekende uren als voor de zelf ingekochte uren. Indien HH2 wordt toegekend, omdat de regie ontbreekt, bespreekt de consulent de benodigde hulp nadrukkelijk met de cliënt en indien aanwezig de mantelzorger.

4.1.6 Overbelasting

Wanneer de mantelzorger, tevens huisgenoot, overbelast blijkt te zijn door de zorg voor de aanvrager, kan tijdelijk hulp bij het huishouden worden ingezet. Van aanvrager en mantelzorger/huisgenoot wordt dan verwacht dat zij onderzoeken wat de mogelijkheden zijn om de overbelasting te verminderen, zodat op den duur de huishoudelijke taken weer door de huisgenoot kunnen worden uitgevoerd.

Een cliëntondersteuner of mantelzorgconsulent kan hierbij adviseren of ondersteuning bieden. Alleen wanneer blijkt dat, na een tijdelijke toekenning, ondanks herhaalde pogingen van betrokkenen om tot oplossingen te komen, het echt niet mogelijk is om de overbelasting te reduceren, kan langdurig hulp bij het huishouden worden ingezet.

4.1.7 Voortzetten hulp na overlijden huisgenoot

Wanneer de cliënt overlijdt en een huisgenoot, die beperkingen heeft, achterblijft wordt de hulp bij het huishouden gedurende zes weken voortgezet. Zo heeft de achterblijvende huisgenoot zes weken de tijd om de hulp op een andere manier te organiseren of een aanvraag te doen voor huishoudelijke hulp.

4.1.8 Invloed van de woning of woonvorm op de hulp bij het huishouden

Een grotere woning leidt niet tot meer hulp. Er wordt uitgegaan van het niveau van sociale woningbouw. Bij kamerverhuur wordt de huurder van de betreffende ruimte niet als huisgenoot gezien van wie gebruikelijke hulp wordt verwacht. Dat er sprake is van kamerverhuur moet met een huurovereenkomst worden aangetoond.

Als mensen zelfstandig samenwonen op één adres en gemeenschappelijke ruimtes delen wordt verwacht dat het aandeel in het schoonmaken van de gedeelde ruimtes bij uitval van één van de bewoners wordt overgenomen door een of meer andere bewoners.

Hulp bij het huishouden wordt dan alleen geleverd aan de woonruimte van de aanvrager en een evenredig deel van het schoonmaken van de gemeenschappelijke ruimtes. Er kan hier gedacht worden aan woongroepen of vormen van beschermd wonen of meerdere generaties in één huis.

In vakantiewoningen, tweede woningen, hotels/pensions of bij kamerhuur wordt in beginsel geen hulp bij het huishouden toegekend. Aangezien een vakantie doorgaans van korte duur is, is er sprake van uitstelbare taken of kan schoonmaak bij de verhuurder worden ingekocht.

4.1.9 Pgb's en eigen bijdragen hulp bij het huishouden

Voor de hoogte van de persoonsgebonden budgetten en eigen bijdragen voor hulp bij het huishouden wordt verwezen naar het Besluit maatschappelijke ondersteuning.

5 Woonvoorzieningen

Om langer zelfstandig te kunnen blijven wonen in de eigen leefomgeving (dat kan de eigen woning zijn of een geschiktere woning in dezelfde omgeving) zijn er tegenwoordig veel voorzieningen die dit mogelijk maken. We onderscheiden de volgende woonvoorzieningen:

- algemeen gebruikelijke woonvoorzieningen;
- losse woonvoorzieningen (die verplaatsbaar zijn, zoals een toiletstoel);
- bouwkundige voorzieningen (die niet verplaatsbaar zijn, zoals een douchezitje aan de muur, een traplift, een stoepophoging of een aanbouw);
- bezoekbaar of logeerbaar maken van een woning;
- een vergoeding voor verhuis- en herinrichtingskosten;
- tijdelijke huisvesting;
- individuele voorzieningen van niet-bouwkundige aard.

5.1 Woonvoorzieningen 5.1.1 Normaal gebruik van de woning

Onder normaal gebruik wordt verstaan dat de elementaire woonfuncties mogelijk moeten zijn. Het gaat dan om slapen, lichaamsreiniging, toiletgang, het bereiden en consumeren van voedsel en het zich verplaatsen in de woning. Voor kinderen komt daar het veilig kunnen spelen in de woning bij. Er worden geen hobby- of studeerruimtes aangepast of bereikbaar gemaakt omdat het hier niet om elementaire woonfuncties gaat. Ook worden geen aanpassingen vergoed voor voorzieningen met een therapeutisch doel (zoals: dialyseruimte, therapeutisch bad).

5.1.2 Algemeen gebruikelijke woonvoorzieningen

Veel woonvoorzieningen zijn tegenwoordig in de reguliere handel te koop, worden ook door mensen zonder beperkingen gebruikt en worden daarom als algemeen gebruikelijk beschouwd. Voorbeelden hiervan zijn:

1. - verhoogde toiletput of losse toiletverhoger;
2. - standaard wandbeugels/handgrepen;
3. - hendel mengkranen en thermostatische kranen;
4. - standaard douchestoel of –kruk;
5. - antislipbehandeling badkamervloer;
6. - een tweede trapleuning;
7. - mobiele drempelhulp;
8. - automatische raam- en/of gordijnopener

Dit lijstje is niet limitatief. Er komen steeds meer (betaalbare) voorzieningen op de markt die als algemeen gebruikelijk kunnen worden beschouwd.

5.1.3 Losse woonvoorzieningen

Voor kortdurend gebruik (maximaal 6 maanden) zijn losse woonvoorzieningen te leen via de uitleenservice van zorgaanbieders of hulpmiddelenleveranciers. Losse woonvoorzieningen zijn in de regel voorliggend op bouwkundige woonvoorzieningen.

Voor langdurig gebruik kunnen losse woonvoorzieningen zowel in bruikleen als in eigendom worden verstrekt. Relatief goedkope hulpmiddelen (tot maximaal € 250,-), waarvan de kosten van transport en reiniging voor herverstreking niet opwegen tegen de kosten van een nieuw hulpmiddel, zullen in eigendom worden verstrekt.

5.1.4 Bouwkundige voorzieningen

Een aanbouw wordt in principe alleen geplaatst als van tevoren vaststaat dat deze hergebruikt kan worden.

Bij eigen woningen gaat de voorkeur daarom uit naar het plaatsen van een losse herbruikbare woonunit. Indien dit niet kan wordt, in overleg met de aanvrager, beoordeeld of hij zelf de kosten van de vaste woningaanpassing kan dragen of een bijdrage kan leveren in de kosten. Zelf financieren kan bijvoorbeeld door een hypotheek op de woning te vestigen.

De financiële tegemoetkoming voor een dergelijke voorziening wordt vastgesteld als de tegenwaarde van de door de gemeente vastgestelde kostencalculatie verhoogd met leges.

5.1.5 Bezoekbaar en logeerbaar

Wanneer een cliënt in een Wlz instelling verblijft kan één woning, waar hij regelmatig op bezoek komt (bijvoorbeeld de woning van de ouder(s), partner of kinderen) bezoekbaar worden gemaakt, mits het bezoekbaar te maken adres in de gemeente Utrechtse Heuvelrug gelegen is.

Er worden geen aanpassingen vergoed om logeren mogelijk te maken.

Indien de ouders/verzorgers van een minderjarige persoon met beperkingen gescheiden leven kan een woonruimteaanpassing ten behoeve van het logeerbaar maken van de tweede woning worden toegekend, mits de ouders/verzorgers ieder voor 50% zorgen voor de minderjarige en dit officieel hebben geregeld en het logeerbaar te maken adres in de gemeente Utrechtse Heuvelrug gelegen is.

5.1.6 Aanpassing woonwagons of woonboot

Als de technische levensduur van de woonwagons of woonboot nog minimaal 10 jaar is en er nog minimaal 5 jaar een legale lig- of standplaats voor bestaat binnen de gemeente gelden voor aanpassing van woonschepen en woonwagons dezelfde regels als voor woningaanpassingen. Indien hieraan niet wordt voldaan wordt een maximum gesteld aan de vergoeding

5.1.7 Woningaanpassingen versus verhuizen

In de Wmo 2015 wordt de nadruk voor alle soorten aanvragen gelegd bij het onderzoek naar de persoonskenmerken en de mate waarin de aanvrager de noodzaak tot hulp of voorzieningen had kunnen voorzien. Als een woningaanpassing nodig blijkt wordt de goedkoopst adequate voorziening verstrekt.

Bij met name grote woningaanpassingen (> € 10.000) zal nog steeds de afweging worden gemaakt of dit de goedkoopst adequate voorziening is. Zo niet dan wordt de aanvrager geadviseerd te verhuizen. Bij dit advies worden alle pro en contra verhuizing argumenten meegewogen evenals de financiële consequenties van de verhuizing en de termijn waarop een woning beschikbaar komt. Indien nodig wordt de aanvrager ondersteund bij het vinden van een geschikte woonruimte.

De mogelijkheid tot ondersteuning is voor de gemeente echter zeer beperkt omdat zij geen invloed heeft op de woningmarkt.

5.1.8 Verhuis- en herinrichtingskosten

Een verhuizing die samenhangt met een levensfase is voorzienbaar. Deze verhuizingen worden als algemeen gebruikelijk beschouwd. Er wordt hiervoor geen verhuiskostenvergoeding verstrekt. Als men ten gevolge van plotseling opgetreden beperkingen onvoorzien met een verhuizing wordt geconfronteerd kan mogelijk een verhuiskostenvergoeding worden verstrekt.

De hoogte van de verhuiskostenvergoeding wordt afgestemd op de grootte van het huishouden en de eigen financiële mogelijkheden van de aanvrager. Het betreft een tegemoetkoming in de kosten van verhuizing en herinrichting. De vergoeding zal niet volledig dekkend zijn:

1. - de verhuis- en herinrichtingskostenvergoeding wordt afgeleid van de verhuiskostenvergoeding bij renovatie van huurwoningen, zoals geregeld in artikel 1 van de geldende "Regeling minimumbijdrage verhuis- en inrichtingskosten bij renovatie";
2. - de in het voorgaande punt vermelde financiële tegemoetkoming wordt uitsluitend uitbetaald indien de persoon met beperkingen binnen een jaar na de beschikkingsdatum verhuist naar een woning die voldoet aan het Programma van Eisen zoals die in het tegemoetkomingsbesluit zijn opgenomen;
3. - genoemde financiële tegemoetkoming wordt betaald na overlegging van de koop- of huurovereenkomst van de nieuwe woning en nadat de oude woning is verlaten of leeg opgeleverd;
4. - tenslotte kan een verhuiskostenvergoeding worden toegekend wanneer de cliënt een aangepaste woning, op verzoek van de gemeente verlaat; het betreft situaties waarbij de persoon voor wie de woning was aangepast is verhuist naar een Wlz-instelling of wanneer een partner is overleden waarvoor de aangepaste woning noodzakelijk was;
5. - in uitzonderlijke situaties kan een vergoeding worden geboden voor tijdelijke dubbele woonlasten (maximaal 3 maanden) bijvoorbeeld wanneer cliënt gedurende de uitvoering van de woningaanpassing niet in de eigen woning kan wonen.
- 6.

5.1.9 Tijdelijke huisvesting

Het maximale bedrag van de tegemoetkoming in tijdelijke huisvesting zal niet meer bedragen dan het bedrag van de maximale huurgrens zoals genoemd in artikel 13, eerste lid, onderdeel a. van de Wet op de huurtoeslag zoals jaarlijks aangepast door de Minister voor Wonen en Rijksdienst.

5.1.10 Woningsanering

Wanneer er sprake is van aantoonbare beperkingen ten gevolge van COPD, astma of allergie (zolang de allergie niet voortvloeit uit de aard van de gebruikte materialen in de woning of de bouwtechnische staat van de woning) waardoor vervanging van vloerbedekking of gordijnen noodzakelijk is kan hiervoor (onder voorwaarden) een financiële tegemoetkoming worden verstrekt:

1. - als de persoon met beperking allergisch is voor huis(stof)mijt, dan kan een financiële tegemoetkoming worden toegekend voor vervanging van ongeschikte vloerbedekking in de slaapkamer;
2. - indien de persoon met beperking jonger is dan vier jaar, dan kan ook in de woonkamer ongeschikte vloerbedekking worden vervangen;
3. - bedragen op basis van de prijzen die het Nibud hanteert.

5.1.11 Voorzienbaarheid

In artikel 18, lid 3, van de Verordening staan de afwijzingsgronden voor een woonvoorziening opgenomen.

De onderdelen 3d en 3e van dit artikel betekenen dat, wanneer men verhuist naar een woning waarvan bij verhuizing al duidelijk is dat deze niet geschikt is voor de cliënt en/of diens huisgenoten, men niet in aanmerking komt voor woningaanpassingen. Dit omdat uit eigen beweging gekozen is voor niet passende huisvesting.

5.1.12 Eigen bijdrage

Bij een voorziening van bouwkundige aard (bijv. een traplift) voor zowel een huurwoning als een woning in eigendom kan een eigen bijdrage worden opgelegd. De inning van de eigen bijdrage geschiedt in termijnen van vier weken:

- als de voorziening wordt toegekend in de vorm van een Pgb of financiële tegemoetkoming wordt de eigen bijdrage per termijn berekend door het toegekende bedrag te delen door 39 termijnen.; bij het verlaten van de woning wordt de eigen bijdrage beëindigd.
- voor trapliften die in bruikleen worden verstrekt wordt de eigen bijdrage per periode berekend door de laagste prijs van een traplift te delen door negenendertig; bij het verlaten van de woning wordt de eigen bijdrage beëindigd. De laagste prijs is € 2.338 conform het contract met de leverancier.
- In tegenstelling tot de andere Wmo voorzieningen betalen ouders van kinderen tot 18 jaar wel een eigen bijdrage voor woningaanpassingen.

5.2 Persoonsgebonden budget en financiële tegemoetkoming bij woonvoorzieningen

Een Pgb bij woonvoorzieningen wordt alleen toegekend voor losse woonvoorzieningen. Voor bouwkundige woonvoorzieningen wordt een financiële tegemoetkoming verstrekt.

5.2.1 Programma van eisen

Wanneer de cliënt kiest voor een Pgb dan krijgt hij na de toekenning bij de beschikking een Programma van Eisen (PvE) waar de voorziening aan moet voldoen. De cliënt kan op basis van dit PvE de voorziening zelf aanschaffen. Als de cliënt een andere voorziening wil, kan hij daarvoor kiezen onder de voorwaarde dat de voorziening geen (andere) belemmeringen oproept.

De voorziening die de cliënt aanschafft moet de beperking(en) op hetzelfde niveau compenseren als in het PvE wordt gesteld en niet slechts een deel van het probleem oplossen.

5.2.2 Duur toekenning

De voorziening in de vorm van een Pgb wordt toegekend voor een periode van zeven jaar (mits anders beschreven in de beschikking). Als de voorziening tussentijds niet blijkt te voldoen en er geen sprake is van veranderde omstandigheden, kan geen beroep worden gedaan op een vervangende voorziening.

5.2.3 Pgb bedragen

Het Pgb bedrag voor woonvoorzieningen dient in beginsel toereikend en vergelijkbaar te zijn met de kosten van de voorziening in natura. De bedragen zijn afgeleid van de bedragen die gelden voor de voorzieningen in natura.

6 Rolstoelen en vervoer

De Wmo 2015 heeft tot doel inwoners te laten participeren in de samenleving. Rolstoelen en vervoersvoorzieningen spelen hierbij een belangrijk rol. Tijdens het gesprek wordt onderzocht welke beperkingen inwoner heeft en wat de vervoersbehoefte is. Er wordt daarbij gekeken in hoeverre inwoner zelf in de vervoersbehoefte kan voorzien, hulp kan inschakelen van het eigen netwerk of gebruik kan maken van een algemene voorziening (zoals collectief vervoer) of dat een maatwerkvoorziening noodzakelijk is.

6.1 Rolstoelen 6.1.1 Soorten voorzieningen

Bij rolstoelen onderscheiden we de volgende voorzieningen:

1. Handmatig voortbewogen rolstoel;
2. Elektrisch voortbewogen rolstoel;
3. Aanpassingen aan de rolstoel.

Met aanpassingen wordt bedoeld: extra onderdelen die niet standaard op een rolstoel zitten (comfort beensteunen, werkblad), maar wel noodzakelijk zijn voor de cliënt.

6.1.2 Algemene voorziening

Een rolstoel voor incidenteel gebruik wordt gezien als een algemene voorziening. Voor een rolstoel voor kortdurend gebruik kan een beroep worden gedaan op de uitleenservice of een rolstoelpool. Bewoners van een Wlz-instelling kunnen voor een rolstoel een beroep doen op de Wet langdurige zorg (Wlz).

6.2 Persoonsgebonden budget bij rolstoelen 6.2.1 Programma van eisen

Wanneer de cliënt bij een rolstoel kiest voor een Pgb krijgt hij na de toekenning bij de beschikking een Programma van Eisen (PvE) waar de voorziening aan moet voldoen. De cliënt kan op basis van dit PvE de voorziening zelf aanschaffen. Als de cliënt een andere voorziening wil, kan hij daarvoor kiezen onder de voorwaarde dat de voorziening geen (andere) belemmeringen oproept. De voorziening die de cliënt aanschaf moet de beperking(en) op hetzelfde niveau compenseren zoals in het PvE wordt gesteld en niet slechts een deel van het probleem oplossen.

6.2.2 Pgb voor een rolstoel

Het Pgb voor een rolstoel wordt vastgesteld als tegenwaarde van de goedkoopst adequate voorziening in natura bij de door de gemeente gecontracteerde leverancier. Het Pgb-bedrag wordt verhoogd met een bedrag voor onderhoud en reparatie, gebaseerd op het bedrag dat de gemeente betaalt voor onderhoud en reparatie voor een dergelijke voorziening die in natura wordt verstrekt.

Als de naturaverstrekking een tweedehands voorziening betreft, wordt de kostprijs daarop gebaseerd, met een looptijd gelijk aan de verkorte termijn waarop de zaak technisch is afgeschreven.

Een Pgb kan geweigerd worden als de kosten van het Pgb hoger zijn dan de kosten van de voorziening in natura. De situatie waarin het door de cliënt beoogde aanbod duurder is dan het aanbod van het college betekent niet bij voorbaat dat het Pgb om die reden geheel geweigerd kan worden.

De cliënt kan zelf een bijbetaling doen ter hoogte van de meerkosten van het door hem beoogde aanbod. Het college kan het Pgb slechts weigeren voor dat gedeelte dat duurder is dan het door het college voorgestelde aanbod.

Indien de cliënt verhuist naar een andere gemeente kan de rolstoel worden meegenomen. De gemeente draagt er, indien mogelijk, zorg voor dat de nieuwe woongemeente de rolstoel overneemt. Dit principe van overname geldt overigens voor alle hulpmiddelen en dienstverlening.

6.2.3 Duur toekenning

Het persoonsgebonden budget voor een rolstoel wordt, uitgezonderd buitengewone omstandigheden, geacht voldoende te zijn voor een periode van minimaal zeven jaren vanaf de toekenning, tenzij anders vermeld in de beschikking. Als de voorziening tussentijds niet blijkt te voldoen en er is geen sprake van veranderende omstandigheden, dan kan geen beroep worden gedaan op een vervangende voorziening. De situatie van de cliënt kan verslechteren. Als wordt verwacht dat de cliënt (langzaam) achteruit zal gaan, wordt dit opgenomen in het PvE. Indien nodig dient de cliënt mee te werken aan een medisch onderzoek of een passing.

6.2.4 Beschikking

In de beschikking wordt ook een bedrag opgenomen voor onderhoud en reparaties. Deze kosten worden vergoed op declaratiebasis tot een, in de beschikking vastgesteld, maximum bedrag per jaar. De hoogte van het Pgb bedrag en de voorwaarden voor de verantwoording zijn opgenomen in de beschikking.

6.2.5 Aanschaf

Na ontvangst van de beschikking heeft de cliënt drie maanden de tijd om de voorziening aan te schaffen. De consulent van het Sociaal Dorpsteam zal de cliënt in de loop van die drie maanden benaderen om te vragen of het lukt de voorziening tijdig aan te schaffen. De voorziening kan worden ingetrokken als de cliënt de voorziening niet binnen drie maanden aanschaft.

Mocht het nodig zijn dan krijgt de cliënt de mogelijkheid om alsnog naar een voorziening in natura over te stappen. Een omzetting van het Pgb naar een voorziening in natura is niet meer mogelijk nadat het Pgb al besteed is aan een voorziening. De cliënt moet dan tenminste zeven jaar wachten met het doen van een nieuwe aanvraag.

6.2.6 Eigen bijdrage

Voor rolstoelen wordt geen eigen bijdrage opgelegd.

6.3 Sportvoorziening

Sporten kan een belangrijk middel tot participatie zijn.

Wanneer het voor de cliënt zonder sporthulpmiddel niet mogelijk is om een sport te beoefenen en de kosten hiervoor aanzienlijk hoger zijn -dan de gebruikelijke kosten die een persoon zonder beperkingen heeft voor dezelfde (of een vergelijkbare) sport-, kan een sportvoorziening worden verstrekt. Dat kan een sportrolstoel zijn maar ook een ander hulpmiddel.

Op grond van eerdere regelgeving Wmo en jurisprudentie kan worden gesteld dat het redelijk is om hiervoor maximaal eens per vier jaar een financiële bijdrage te verstrekken. De aanvrager moet aantonen dat er sprake is van een actieve sportbeoefening.

6.3.1 Sportrolstoel

De financiële bijdrage voor een sportrolstoel is bedoeld als tegemoetkoming in de aanschaf en het onderhoud ervan. De bijdrage wordt eens per vier jaar verstrekt.

Voor een elektrische sportrolstoel geldt een hogere financiële bijdrage, maar is eveneens voor een periode van vier jaar.

Indien de cliënt verhuist naar een andere gemeente kan de sportrolstoel worden meegenomen. De gemeente draagt er, indien mogelijk, zorg voor dat de nieuwe woongemeente de rolstoel overneemt.

6.3.2 Andere sportvoorziening

In plaats van een (elektrische) sportrolstoel kan onder dezelfde condities als vermeld onder 6.3.1 een vergelijkbare sportvoorziening gericht op gehandicapten sport worden verstrekt.

De ervaring leert dat sportclubs, sponsors of fondsen vaak bereid zijn een deel van de kosten te vergoeden. Bovendien kost sporten zonder beperking ook geld dus mag van de aanvrager zelf ook worden verwacht dat hij een deel van de kosten draagt.

6.4 Vervoersvoorzieningen 6.4.1 Afstanden

Om beperkingen en de behoefte aan een vervoersvoorziening inzichtelijk te maken worden drie soorten afstanden onderscheiden:

1. korte afstanden: loop- en fietsafstand in de directe omgeving (om een brief te posten, kinderen naar school te brengen of winkels in de buurt te bezoeken);
2. de middellange afstanden: afstanden die een persoon zonder beperkingen per fiets, brommer, auto of openbaar vervoer aflegt binnen de regio (naar een wat verder gelegen winkelcentrum, het ziekenhuis of uitgaanscentra);
3. de lange afstanden: naar bestemmingen buiten de regio.

Bij deze afstanden is geen absolute grens aan te geven. Wat de ene persoon een normale fietsafstand vindt is voor de ander een afstand om met de auto of het openbaar vervoer te gaan. Daarom moet individueel onderzocht worden op welke afstanden de inwoner beperkingen ondervindt en wat de beste oplossing is.

Uit jurisprudentie blijkt dat, om te kunnen participeren, een inwoner de mogelijkheid moet hebben jaarlijks lokaal en regionaal zo'n 1500 tot 2000 km in totaal moet kunnen reizen. Alle buitenregionale vervoersdoelen vallen buiten de reikwijdte van de Wmo. Hiervoor is Valys door de wetgever aangewezen. Om Valys aan te vragen moet de cliënt kunnen aantonen dat hij een toekenning heeft voor lokaal collectief vervoer.

6.4.2 Regiotaxi

Inwoners die vanwege hun beperking geen gebruik kunnen maken van het openbaar vervoer kunnen in aanmerking komen voor een persoonsgebonden vervoerspas (kortingspas), zodat zij tegen een gereduceerd tarief gebruik kunnen maken van de Regiotaxi.

Voor aanvragers zonder scootmobiel geldt een maximum van 600 zones op jaarbasis, voor aanvragers die in het bezit zijn van een scootmobiel geldt een maximum van 300 zones op jaarbasis.

De Regiotaxi is een collectief vervoerssysteem met (rolstoel)busjes en taxi's dat vervoer van deur tot deur biedt aan mensen met een beperking. De cliënt kan een loophulpmiddel, rolstoel of scootmobiel meenemen in het vervoer.

Ook kan een medereiziger (tegen een hoger tarief) of een begeleider (gratis, mits medisch gezien noodzakelijk) meereizen. Voor begeleiding is een toekenning nodig van het Sociaal Dorpsteam.

6.4.3 Collectief vervoer versus individueel vervoer

Wanneer een cliënt problemen ervaart op het gebied van vervoer die hij niet zelf, met hulp van zijn sociale omgeving of met vrijwilligers kan oplossen, wordt allereerst beoordeeld of de Regiotaxi een

geschikte oplossing biedt alvorens individuele voorzieningen worden overwogen. De Regiotaxi is hiermee voorliggend op individuele vervoersvoorzieningen zoals een vergoeding voor gebruik van (individuele service-) taxi of eigen auto. Een individuele voorziening wordt vaak beschouwd als meest wenselijke oplossing, het is echter niet de goedkoopst adequate oplossing.

Alleen wanneer (op basis van medisch advies) is vastgesteld dat de Regiotaxi als collectief vervoer voor de aanvrager niet voldoet (bijvoorbeeld in geval van onbeheersbare incontinentie of ernstige gedragsproblemen) kan de vervoerder, die de Regiotaxi verzorgt, gevraagd worden individuele ritten te verzorgen of kan er een vergoeding voor gebruik eigen auto of vervoer door derden worden verstrekt.

6.4.4 Financiële tegemoetkoming

De vergoeding voor (individuele) taxiriten is gebaseerd op de eerder genoemde jurisprudentie waarin wordt gesteld dat cliënt 1500 tot 2000 km moet kunnen reizen, waarbij in acht wordt genomen dat als cliënt met het reguliere OV of de Regiotaxi had kunnen reizen hij ook kosten had gemaakt.

1.

- (eigen) auto: een bedrag per kilometer gelijk aan 80% van het bedrag per kilometer zoals bepaald in artikel 2 van de geldende 'Reisregeling Binnenland';
- taxi: een bedrag per kilometer gelijk aan 40% van het maximale bedrag per kilometer zoals bepaald in artikel 1 a onder lid 1 b van de geldende 'Regeling maximumtarief en bekendmaking tarieven taxivervoer';
- rolstoeltaxi: een bedrag per kilometer gelijk aan 40% van het maximale bedrag per kilometer zoals bepaald in artikel 1 a onder lid 2 b van de geldende 'Regeling maximumtarief en bekendmaking tarieven taxivervoer'; indien het slechts om incidenteel taxigebied gaat is de Regiotaxi hier voorliggend.
- Weekendvervoer: Een cliënt die ingeschreven is bij de gemeente Utrechtse Heuvelrug en zijn familie wil bezoeken in een ander deel van het land kan hiervoor een vervoersvergoeding aanvragen voor eens per drie weken. De prijs per kilometer is conform wat hierboven wordt genoemd.

Het bij bovengenoemde punten genoemde maximaal aantal kilometers per jaar waarvoor een financiële tegemoetkoming kan worden verleend wordt verlaagd tot 1000 km indien aanvrager verblijft in een Wlz-instelling.

6.4.5 Vervoermiddelen voor mensen met een beperking

De volgende vervoersmiddelen kunnen in bruikleen, in natura of in de vorm van een Pgb worden verstrekt:

- Scootmobiel 12 km/uur - Elektrische driewiel fiets
- Scootmobiel boven 12 km/uur - Driewiel fiets kind tot 12 jaar
- Driewiel fiets volwassene - Duo fiets

Er is een breed scala aan vervoersmiddelen voor mensen met een beperking, dat tegenwoordig niet alleen via bedrijven voor revalidatietechniek wordt aangeboden, maar ook steeds meer in de reguliere handel verkrijgbaar is. Denk hierbij aan scootmobielen. Deze voorziening wordt steeds toegankelijker en zal op termijn tot de algemeen gebruikelijke voorzieningen gaan behoren.

6.4.6 Eigen bijdrage

Voor een vervoersvoorziening die in bruikleen wordt verstrekt alsmede bij een persoonsgebonden budget bestemd voor het verkrijgen van een vervoersvoorziening wordt een eigen bijdrage opgelegd ter hoogte van maximaal de kostprijs van de voorzieningen. De inning van de eigen bijdrage geschiedt gedurende 39 termijnen van vier weken.

In afwijking hiervan wordt voor scootmobielen, die in bruikleen worden verstrekt, een eigen bijdrage opgelegd ter hoogte van het normbedrag voor onderhoud en reparatie voor een pgb. De inning van deze eigen bijdrage geschiedt per 4 weken gedurende het gebruik van de scootmobiel.

Voor vervoersvoorzieningen voor kinderen tot 18 jaar en rolstoelen wordt conform de wet geen eigen bijdrage geïnd.

7 Maatwerk begeleiding

De Wmo 2015 kent de maatwerkvoorziening begeleiding. Wij noemen dit maatwerk begeleiding. De voorziening kan zowel individueel als in groepsverband worden geboden. Het betreft activiteiten gericht op het behouden/bevorderen van de zelfredzaamheid en deelname aan de samenleving en ter voorkoming van opname of verwaarlozing van de cliënt.

7.1 Maatwerkvoorziening begeleiding 7.1.1 Begeleiding groep

Veelal bekend onder de naam "dagverzorging" of "dagbesteding". Begeleiding groep is:

- programmatisch (met een vast dag en/of weekprogramma);
- methodisch met een welomschreven doel;
- vraagt actieve betrokkenheid van de cliënt;
- gericht op het structureren van de dag en het oefenen met vaardigheden die de zelfredzaamheid bevorderen.

Veel activiteiten in de welzijnssfeer bevatten al elementen van begeleiding in groepsverband. Voor het grootste deel van de cliënten zal deelname aan groepsactiviteiten in de welzijnssfeer dan ook voldoende zijn om structuur te bieden aan de dag en medemensen te ontmoeten. Er zijn echter cliënten die door

hun cognitieve beperkingen, ernstig fysieke beperkingen of gedragsproblematiek een dagstructurering nodig hebben die gericht is op het verbeteren of behouden van capaciteiten en/of het reguleren van gedragsproblemen.

Op dit gebied is innovatie binnen de zorg- en welzijnssector dus hard nodig zodat er een veelzijdig aanbod ontstaat waarmee mensen, die nu groepsbegeleiding krijgen, ondersteund kunnen worden (nieuwe vormen van dagbesteding, arrangementen). Alleen waar het echt niet anders kan wordt de voorziening maatwerk begeleiding verstrekt.

7.1.2 Individuele begeleiding

Individuele begeleiding kent vele vormen. Het kan gaan van toezicht of aansturing bij activiteiten (thuis of buitenshuis) op het gebied van praktische vaardigheden, ondersteuning bij het aanbrengen van structuur en het voeren van regie tot het oefenen van in behandeling aangeleerde vaardigheden of gedrag. Individuele begeleiding heeft soms raakvlakken met hulp bij het huishouden en/of persoonlijke verzorging. Er zal dan ook gezocht worden naar combinaties om de ondersteuning zo efficiënt mogelijk in te zetten.

Individuele begeleiding kan in sommige situaties ook in een groep worden gegeven. Denk aan activiteiten als voorlichting en advies over thuisadministratie of geldbeheer of het aanleren van bepaalde huishoudelijke vaardigheden (b.v. maaltijdbereiding). De begeleider kan dan een aantal cliënten op een locatie ontvangen in plaats van iedere cliënt apart thuis te bezoeken.

7.1.3 Toekenning van begeleiding

In de Wmo 2015 vormt het gesprek (het onderzoek) de basis voor de toekenning.

Als een diagnose ontbreekt – omdat de cliënt zorg mijdt – kan begeleiding worden ingezet “bij een sterk vermoeden van” (op basis van het advies van het expertteam). De begeleiding heeft dan tot doel de situatie te stabiliseren of in ieder geval niet te laten verergeren en is er op gericht de cliënt te bewegen richting zorg/behandeling. De toekenning is dan doorgaans van korte duur (maximaal 1 jaar).

7.2 Beperkingen en resultaatgebieden 7.2.1 Beperkingen

Bij maatwerk begeleiding onderscheiden we de mate (zwaarte) van de beperkingen om te bepalen wat binnen het eigen netwerk of met voorliggende voorzieningen kan worden opgelost en waarvoor maatwerkvoorzieningen nodig zijn. We gaan hierbij uit van de regel “zo zwaar als nodig, zo licht als mogelijk”.

- lichte beperkingen;
- matige beperkingen;
- zware beperkingen.

In de Wmo is het uitgangspunt dat in alle gevallen eerst de mogelijkheden van het eigen netwerk, voorliggende en/of algemene voorzieningen worden onderzocht. De verwachting is echter wel dat bij met name de matige en zware beperkingen maatwerkvoorzieningen nodig zijn.

7.2.2 Resultaatgebieden

De maatwerkvoorziening begeleiding is gericht op:

- het begeleiden van de cliënt bij zijn verslechterende zelfredzaamheid en/of participatie; of
- het stabiliseren van de zelfredzaamheid en/of participatie van de cliënt; of
- het verbeteren van de zelfredzaamheid en/of participatie van de cliënt.

De door de aanbieder te verrichten activiteiten vallen binnen de volgende resultaatgebieden:

- a. ondersteunen bij en opbouwen van sociaal netwerk cliënt;
- b. ondersteunen van de thuisadministratie;
- c. ondersteuning bij arbeidsparticipatie/dagbesteding;
- d. ondersteuning bij zelfzorg;
- e. persoonlijk functioneren;
- f. mantelzorgondersteuning.

Resultaatgebied: ondersteuning bij en het opbouwen van sociaal netwerk cliënt

- cliënt heeft een gezond sociaal netwerk en vervult daarbinnen een passende sociale rol;
- cliënt is in staat een beroep te doen op personen in zijn/haar sociaal netwerk;
- cliënt kan de eigen problematiek in relatie tot het sociale netwerk hanteren;
- bij bemoeizorg: cliënt staat open voor opbouw sociaal netwerk;
- bij bemoeizorg en geïsoleerde cliënten zonder een sociaal netwerk is het resultaat ‘cliënt heeft een gezond sociaal netwerk’ een brug te ver; het gaat hier om het opbouwen van een sociaal netwerk met als achterliggende doelstelling mensen uit isolement of uit ‘verkeerde/foute sociale omgeving’ te halen; bij bemoeizorg is op die wijze afname van overlast en hanteerbaar gedrag beoogd;
- het sociale netwerk van de cliënt levert een positieve bijdrage aan diens zelfredzaamheid en participatie

Resultaatgebied: Ondersteunen van de thuisadministratie

- overzicht van de administratie/administratie op orde;
- tijdige betaling van rekeningen;

- inkomsten en uitgaven in balans;
- indien aanwezig beheersbaar maken van de schulden problematiek (en indien mogelijk in relatie tot de inkomsten: vermindering van de schuldenlast).

Resultaatgebied: Ondersteuning bij arbeidsparticipatie/dagbesteding

1. - cliënt heeft een zinvolle (verplichte) dagbesteding;
2. - cliënt heeft onbetaald werk met ondersteuning;
3. - cliënt heeft onbetaald werk zonder ondersteuning;
4. - cliënt heeft betaald werk met ondersteuning;
5. - cliënt heeft betaald werk zonder ondersteuning;
6. - mantelzorger is ontlast.

Resultaatgebied: Ondersteuning bij zelfzorg

1. - cliënt is in staat zich zelf te verzorgen;
2. - cliënt draagt schone kleding;
3. - cliënt ziet er verzorgd uit;
4. - cliënt komt afspraken met zorgprofessionals (zoals huisarts, tandarts, medisch specialist) na.
- 5.

Persoonlijk functioneren

- cliënt brengt structuur aan en voert regie over de dagelijkse bezigheden, regelt zelf en neemt besluiten, plant en voert taken uit;
- cliënt accepteert zijn beperkingen en kan hiermee omgaan;
- cliënt maakt gebruik van het eigen probleemoplossend vermogen;
- cliënt heeft een gezond voedingspatroon en voldoende dagelijkse beweging;
- cliënt gaat op een verantwoorde manier om met alcohol, drugs en gamen;
- bij bemoeizorg: cliënt accepteert contact met hulpverlener, staat open voor reguliere behandeling/ondersteuning en is trouw aan de behandeling.

Mantelzorgondersteuning

- mantelzorger is niet overbelast;
- mantelzorger kan omgaan met de gevolgen van aandoening, stoornis of beperking van de cliënt;
- mantelzorger kent eigen competenties en mogelijkheden en de grenzen daaraan.

Genoemde resultaatgebieden staan nader beschreven in een bijlage bij de Deelovereenkomst Maatwerkvoorziening Begeleiding, die onderdeel uitmaakt van de inkoopcontracten die met de aanbieders worden afgesloten (zie bijlage).

7.3 Voorzieningen 7.3.1 Algemeen gebruikelijke voorzieningen en gebruikelijke hulp

Wanneer mensen een beperking hebben wordt bij activiteiten van het dagelijks leven en vrijetijdsbesteding vaak gedacht aan Maatwerk Begeleiding waar voorliggende voorzieningen mogelijk zijn of dat het gewoon de verantwoordelijkheid is van de aanvrager of zijn huisgenoten. Er zijn veel algemeen beschikbare en redelijke oplossingen voorhanden (die mensen zonder beperking ook zelf moeten regelen of betalen). Voorbeelden van algemeen gebruikelijke voorzieningen:

- activiteiten zoals computercursus of taalles;
- (personen)alarmering;
- pictogrammenbord of domotica in huis;
- gezelschap of ondersteuning door vrijwilliger;
- kinderopvang.

Net als bij hulp in het huishouden wordt bij begeleiding het begrip "gebruikelijke hulp" gehanteerd. Gebruikelijke hulp is hulp die verwacht wordt van huisgenoten die "normaal" wordt geacht in de relatie tussen huisgenoten en niet structureel meer is dan wanneer de huisgenoot geen beperking zou hebben. Begeleiding door partner, ouder, volwassen inwonend kind of andere volwassen huisgenoot wordt als gebruikelijke hulp beschouwd:

- in kortdurende situaties (max. 3 maanden): als uitzicht op herstel (van de zelfredzaamheid) dusdanig is dat begeleiding daarna niet meer nodig zal zijn;
- in langdurige situaties:
 - o bij normaal maatschappelijk verkeer binnen de persoonlijke levenssfeer (bezoek van familie/vrienden, bezoek van huisarts, brengen en halen van kinderen naar en van school, sport of clubjes);
 - o hulp bij overnemen van taken die bij een gezamenlijk huishouden behoren zoals de thuisadministratie;
 - o het leren omgaan van derden (familie/vrienden/leerkracht etc.) met de persoon met beperkingen;
 - o ouderlijk toezicht op een of meer kinderen; de aard en mate hiervan is afhankelijk van de leeftijd van het kind/de kinderen.

Alleen wanneer er sprake is van een langdurige situatie waarbij de begeleiding, in vergelijking tot gezonde kinderen met een normaal ontwikkelingsprofiel, substantieel wordt overschreden is er sprake van boven-gebruikelijke hulp en kan maatwerk begeleiding worden ingezet.

7.3.2 Voorliggende voorziening: behandeling

Alvorens maatwerk begeleiding te verstrekken is het van belang dat wordt onderzocht wat de mogelijkheden van behandeling zijn.

De stelregel hierbij is dat als verbetering van functioneren of handelen (vaardigheden) nog mogelijk is, eerst behandeling wordt ingezet. Het is uiteraard niet aan de Wmo consulent om dit te bepalen. Hiervoor wordt een medisch adviseur (onafhankelijk arts) ingeschakeld.

Behandeling kan worden geboden door bijvoorbeeld een ergotherapeut, psycholoog, specialist ouderengeneeskunde of in een revalidatiecentrum of een centrum gespecialiseerd in bepaalde problematiek (zoals een reuma-centrum, centrum voor mensen met niet-aangeboren hersenletsel). Behandeling is gericht op: het verbeteren van de aandoening/stoornis en vermindering van de beperking, het aanleren van nieuwe vaardigheden of gedrag of nadere functionele diagnostiek.

De diagnose is niet leidend, maar een diagnose is doorgaans wel vereist om behandeling in te kunnen zetten en om te bepalen hoe maatwerk begeleiding de behandeling eventueel kan ondersteunen/versterken (en niet contra-productief is). Maatwerk begeleiding kan wel worden ingezet om de tijdens behandeling geleerde vaardigheden te oefenen of te consolideren. Soms kunnen maatwerk begeleiding en behandeling ook tegelijkertijd worden ingezet. Uiteraard dient er hierover een goede afstemming tussen behandelaar en begeleider plaats te vinden.

7.4 Omvang maatwerk begeleiding

Maatwerk begeleiding is vaak onderdeel van een heel pakket van zorg van behandeling en persoonlijke verzorging. De omvang van de ondersteuning wordt hierdoor sterk bepaald.

De indicaties voor behandeling en persoonlijke verzorging worden meegewogen bij de toekenning van maatwerk begeleiding en de ondersteuning wordt met de behandelaars, wijkverpleging en thuiszorg afgestemd.

In de Wmo wordt tevens gezocht naar mogelijke arrangementen van een maatwerkvoorziening begeleiding en welzijnsoplossingen.

7.4.1 Omvang individuele begeleiding

De toekenning van individuele begeleiding wordt vastgesteld in uren, minimaal 1 en maximaal 25 uur per week. Meer uren per week zijn, in specifieke situaties (als het maximaal aantal toekenbare uren er toe leidt dat de cliënt niet langer thuis kan blijven wonen), mogelijk.

De omvang van de toekenning (het aantal uren begeleiding) is gebaseerd op de optelsom van de duur van de betreffende activiteiten. Welke activiteiten zijn nodig, hoeveel tijd kosten deze activiteiten, hoe vaak per week, zijn de activiteiten planbaar of niet planbaar en is er ook toezicht nodig?

7.4.2 Omvang begeleiding in groepsverband

De toekenning van begeleiding in groepsverband wordt vastgesteld in dagdelen. Een dagdeel staat gelijk aan maximaal 4 aaneengesloten uren. Het maximum is 9 dagdelen, dat is gelijk aan een in Nederland gebruikelijke 36-urige werkweek. Het aantal dat wordt toegekend is afhankelijk van:

- de noodzaak (hoeveel structuur, activering, toezicht etc. is nodig, wat biedt het eigen netwerk of de voorliggende voorzieningen, hoe belast is de mantelzorg etc.);
- de mogelijkheden van de cliënt (hoeveel kan de cliënt fysiek en mentaal aan);
- het doel dat begeleiding in groepsverband voor deze specifieke cliënt heeft (als een doel is: een zinvolle dagbesteding, ter vervanging van arbeid, als arbeidstraining, dan worden bijvoorbeeld 8 of 9 dagdelen geïndiceerd, vergelijkbaar met een werkweek);
- de mogelijkheden van de specifieke dagbestedingsgroep (bij het werken in groepen is groepsdynamiek essentieel; hiermee dient rekening gehouden te worden om de voorziening effectief te laten zijn).

7.4.3 Vervoer naar dagbesteding

Bij een toekenning van maatwerk begeleiding in de vorm van dagbesteding zal ook worden onderzocht of de cliënt in staat is om de locatie van de dagbesteding te bereiken. Wanneer een cliënt in staat is met het openbaar vervoer te reizen (eventueel na oefenen onder begeleiding) of met de fiets of een ander vervoermiddel zelfstandig (of onder begeleiding van mantelzorg of vrijwilliger, indien beschikbaar) de dagbesteding kan bereiken dan is dat uiteraard voorliggend. Ook georganiseerd vrijwillig vervoer is voorliggend.

Wanneer dit niet mogelijk is kan vervoer van en naar de dagbesteding worden toegekend. De aanbieder ontvangt voor het regelen van vervoer een vergoeding. Het vervoer kan hij regelen in samenspraak met de cliënt, hij kan dit zelf regelen of hij kan daarvoor een overeenkomst sluiten met een vervoerder. De meeste aanbieders van dagbesteding hebben nu al afspraken met vervoersbedrijven die de cliënt van huis of bij een vast verzamelpunt ophaalt en naar de dagbesteding brengt en haalt. Het beleid van de zorgleveranciers is dat de dagbesteding zo dicht mogelijk bij het woonadres van de cliënt wordt georganiseerd. Ook de gemeente zoekt een dagbesteding die zoveel mogelijk dichtbij is.

Toezicht in het vervoer werd onder de Awbz niet geïndiceerd omdat werd aangenomen dat het niveau van het vervoer naar dagbesteding is aangepast aan de gebruikers. Wanneer er medisch gezien toezicht nodig is dan kan hiervoor een beroep gedaan worden op de zorgverzekeringswet.

7.4.4 Kortdurend verblijf

Bij kortdurend verblijf logeert iemand (maximaal 3 etmalen dus 72 uur per week) in een instelling. Bijvoorbeeld in een gehandicapteninstelling, verpleeghuis of verzorgingshuis. Hierdoor wordt de mantelzorg ontlast, zodat deze de zorg langer kan volhouden en de cliënt thuis kan blijven wonen. Kortdurend verblijf is bedoeld voor mensen die permanent toezicht nodig hebben. Bijvoorbeeld als er valgevaar is of als cliënt zelf niet in staat is hulp in te roepen als dat nodig is of omdat er ernstige gedragsproblemen zijn.

Dat toezicht kan ook een vorm van actieve observatie zijn, zoals bij kinderen met een lichamelijke beperking waarbij ouders actief de vitale functies van het kind moeten controleren. Het kan ook gaan om constante zorg of zorg op ongeregelde tijdstippen; bijvoorbeeld voor iemand met een ernstige hartaandoening of dementie.

Er zijn veel manieren om de mantelzorg te ontlasten bijvoorbeeld door een zorgvrijwilliger in te schakelen de zorg voor een cliënt tijdelijk over te nemen en ook dagbesteding kan als belangrijk neveneffect of zelfs doel hebben de mantelzorg te ontlasten. Soms is dat niet voldoende om het langdurig vol te kunnen houden of is de zorg die een vrijwilliger kan bieden onvoldoende vanwege de beperkingen van de cliënt. Alleen als er sprake is van de combinatie van voortdurend zorg en toezicht van de cliënt en dreigende overbelasting van de mantelzorger en als andere voorliggende voorzieningen niet voldoen kan kortdurend verblijf worden toegekend.

Een uitzondering hierop geldt wanneer het gaat om ouders die boven-gebruikelijke zorg verlenen aan hun kinderen. Hierbij hoeft geen sprake te zijn van dreigende overbelasting en kan alleen op grond van hun boven-gebruikelijke taken kortdurend verblijf worden toegekend.

De ondersteuning van mantelzorgers wordt nader uitgewerkt in het Uitvoeringsplan Mantelzorgondersteuning. Dit moet nog worden vastgesteld.

De omvang van kortdurend verblijf is 1, 2 of 3 etmalen per week, afhankelijk van wat noodzakelijk is in de specifieke situatie van de cliënt. Er is een maximum van 3 etmalen per week gesteld omdat het logeren betreft; bij meer dan 3 etmalen in een instelling is er sprake van opname waarvoor een indicatie op grond van Wlz moet worden gesteld. Het is denkbaar dat hierop in specifieke situaties een uitzondering kan worden gemaakt om bijvoorbeeld verblijf van een week, zodat de mantelzorger(s) op vakantie kan/kunnen. Dan moet wel vaststaan dat andere oplossingen, zoals respijtzorg vergoed door de ziektekostenverzekeraar, geen optie zijn.

In de instelling waar de cliënt kortdurend verblijft wordt de dagelijkse zorg overgenomen. Wanneer verpleging nodig is moet hiervoor apart een indicatie op grond van de Wlz worden gesteld. Behandeling behoort nadrukkelijk niet bij kortdurend verblijf.

De cliënt is zelf verantwoordelijk voor vervoer van en naar de instelling voor kortdurend verblijf. Hij kan hiervoor gebruik maken van eigen vervoer of van hulp uit het eigen netwerk. Wanneer de cliënt beperkingen heeft op het gebied van vervoer zal hij doorgaans in het bezit zijn van een pasje voor de Regiotaxi of een taxikostenvergoeding krijgen, waarmee hij zich naar de instelling kan vervoeren. Kortdurend verblijf kent anders dan school of dagbesteding geen exacte starttijden zodat gebruik van een collectief vervoerssysteem als de Regiotaxi (eventueel met begeleider) een geschikte oplossing biedt.

7.4.5 Beschermd wonen

Vanaf 1 januari 2015 zijn de centrumgemeenten in Nederland verantwoordelijk voor de uitvoering van beschermd wonen. De gemeente Utrecht is centrumgemeente voor de regio's Lekstroom, Utrecht-west, Zuidoost (bestaande uit Bunnik, De Bilt, Wijk bij Duurstede, Utrechtse Heuvelrug en Zeist) en de stad Utrecht.

Bij beschermd wonen gaat het om het bieden van verblijf en begeleiding gericht op participatie van personen met een psychische aandoening. Beschermd wonen biedt cliënten een veilige afgeschermd woon- en leefomgeving waar samenhangende begeleiding wordt geboden aan cliënten die door hun beperkingen niet in staat zijn zelfstandig te leven en een mogelijk gevaar voor zichzelf of anderen vormen.

7.4.6 Maatschappelijke opvang

Om de maatschappelijke opvang te regelen is in 2013 een Convenant Meldpunt Zorg en Overlast ondertekend door alle gemeenten uit de regio's West Utrecht, Zuidoost Utrecht en Lekstroom, de GGD, de politie en aanbieders op het gebied van de (openbare) geestelijke gezondheidszorg. Dit convenant is geldig tot en met 2016.

Doel van de samenwerkende partijen (ondertekenaars van het convenant) is de kwaliteit van leven van mensen, die aangemeld worden bij het meldpunt, te verbeteren en de overlast die zij veroorzaken te voorkomen dan wel terug te dringen.

Het gaat hierbij om sociaal kwetsbare mensen (met psychiatrische-, verslavings- en/of psychosociale problematiek en/of een verstandelijke beperking) met problemen op diverse levensgebieden zoals verwaarlozing, vereenzaming, vervuiling van zichzelf en de omgeving, dakloosheid, schulden.

Deze mensen vragen zelf veelal niet om hulp maar anderen maken zich wel ernstig zorgen om hen (familie, burens, hulpverleningsinstanties).

7.5 Persoonsgebonden budget voor begeleiding 7.5.1 Overgangsrecht

In de Wmo 2015 is een overgangsrecht opgenomen. Dit overgangsrecht geldt zowel voor mensen die gebruik maken van zorg in natura als voor hen die gebruik maken van een Pgb. Het overgangsrecht houdt in dat de cliënt recht heeft op de huidige indicatie tot uiterlijk 1 januari 2016 of, als de indicatie eerder afloopt, tot de einddatum van het indicatiebesluit. Alle cliënten worden uiterlijk 2 maanden voor het aflopen van hun indicatie uitgenodigd voor een gesprek (het gesprek).

Pgb cliënten begeleiding, waarvan de indicatie van rechtswege afloopt op 31 december 2015, behouden hun indicatie nog tot 1 mei 2016, zodat zij en de gemeente voldoende tijd hebben om alles goed te regelen.

7.5.2 Pgb bedrag (begeleiding individueel)

Het tarief voor een Pgb voor maatwerk begeleiding is mede gebaseerd op een door de cliënt opgesteld plan over hoe hij het Pgb gaat besteden, is toereikend om effectieve en kwalitatief goede zorg in te kopen en bedraagt ten hoogste de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate maatwerkvoorziening in natura. De hoogte van een Pgb voor maatwerk begeleiding is opgebouwd uit verschillende kostencomponenten zoals salaris, vervanging tijdens vakantie, verzekeringen en reiskosten.

- de omvang van maatwerk begeleiding bedraagt minimaal 1 en maximaal 25 uur, tenzij in bijzondere omstandigheden een hoger aantal uren wordt vastgesteld;

- het Pgb voor maatwerk begeleiding wordt vastgesteld als 100% van de tegenwaarde van de goedkoopst adequate voorziening in natura bij de door de gemeente gecontracteerde aanbieders, indien de begeleiding wordt ingekocht bij een professionele aanbieder op het gebied van zorg en welzijn die werkt volgens de kwaliteitseisen uit zorg-in-natura contract. Hiervoor dient de cliënt een contract met een zorgaanbieder te overleggen;

- indien maatwerk begeleiding wordt ingekocht bij hulpverleners die niet volgens de kwaliteitseisen uit het zorg-in-natura contract werken wordt het persoonsgebonden budget voor begeleiding vastgesteld als 80% van de tegenwaarde van de goedkoopst adequate voorziening in natura bij de door de gemeente gecontracteerde aanbieders;

- de hoogte van een Pgb voor maatwerk begeleiding door een niet daartoe opgeleid persoon (mantelzorger of ander persoon uit het sociale netwerk van de cliënt) wordt als volgt bepaald:

- o het maximale uurtarief is € 20,00;

- o het maximale aantal declarabele zorguren bedraagt 25 per week (of meer indien meer uren zijn toegekend, doch maximaal 36 uur), mits de mantelzorger of ander persoon uit het sociale netwerk geen betaald dienstverband heeft of als zelfstandige werkzaam is;

- o heeft de mantelzorger een betaald dienstverband of is de mantelzorger werkzaam als zelfstandige, dan worden de werkzame (contractuele) uren afgetrokken van de maximaal te declareren zorguren, waarbij het uitgangspunt is dat de werkzame uren plus de mantelzorguren het maximum van 36 niet mogen overschrijden; dit ter voorkoming van overbelasting bij de mantelzorger.

Het college kan van het gestelde hierboven afwijken als sprake is van buitengewone omstandigheden. Deze omstandigheden kunnen van verschillende aard zijn en worden per cliëntsituatie bekeken.

7.5.3 Eigen bijdrage

Voor de berekening van de eigen bijdrage door het CAK voor maatwerk begeleiding in de vorm van een pgb wordt uitgegaan van het maximale uurtarief voor een pgb, zoals genoemd in het Besluit maatschappelijke ondersteuning.

Voor de berekening van de eigen bijdrage door het CAK voor maatwerk begeleiding in de vorm van zorg in natura wordt uitgegaan van het tarief conform de overeenkomsten met de leveranciers hulp bij het huishouden.

Inwoners met aannemelijke meerkosten en daardoor een laag besteedbaar inkomen kunnen een beroep doen op de Zorgkostenregeling Heuvelrug van artikel 23 van de Verordening. Inwoners kunnen een gesprek aanvragen bij het Sociaal Dorpsteam.

8 Regeling voor inwoners met hoge zorgkosten 8.1 Tegemoetkoming aannemelijk meerkosten zorg Aan een persoon van 18 jaar en ouder met een inkomen tot 150% wordt een tegemoetkoming verstrekt voor aannemelijke meerkosten.

De tegemoetkoming wordt één keer per kalenderjaar op aanvraag toegekend. De aanvrager moet in het kalenderjaar van aanvraag aan minstens één van de volgende voorwaarde voldoen:

1. - een bijdrage betalen voor een maatwerkvoorziening of persoonsgebonden budget in het kader van de Wet maatschappelijke ondersteuning (WMO);

2. - een bijdrage betalen in het kader van de Wet langdurige zorg (Wlz); of
3. - in het betreffende kalenderjaar en in het voorafgaande kalenderjaar het volledig eigen risico van de zorgverzekering hebben betaald.

De tegemoetkoming bedraagt maximaal € 300,--. Gehuwden of samenwonenden kunnen beiden in aanmerking komen voor deze tegemoetkoming.

8.2 Tegemoetkoming aantoonbare meerkosten

Inwoners die gebruik willen maken van deze regeling dienen aan te tonen dat er meer kosten zijn gemaakt dan de tegemoetkoming die in artikel 17.1 wordt genoemd.

De hoogte van de tegemoetkoming voor aantoonbare meerkosten bedraagt maximaal € 250,-- per kalenderjaar.

8.3 Afwijzingsgronden

Een tegemoetkoming wordt afgewezen indien en voor zover de belanghebbende aanspraak kan maken op een voorliggende voorziening.

Een tegemoetkoming wordt in ieder geval afgewezen indien en voor zover de belanghebbende aanspraak kan maken op gehele of gedeeltelijke fiscale aftrek van uitgaven voor specifieke zorgkosten.

9 Besluit MO

Bij de Beleidsregels Maatschappelijke Ondersteuning 2018 hoort het Besluit Maatschappelijke Ondersteuning 2018. In het Besluit staan de onderwerpen uitgewerkt die, conform de Verordening, nadere regels vereisen. Het gaat hier om het Pgb, financiële tegemoetkomingen en inspraak, medezeggenschap en privacy.

10 Slotbepalingen 10.1 Indexering

De beslissingsbevoegdheid van deze beleidsregels is een taak van het college. Om deze reden is het voor de hand liggend alle bedragen op te nemen in het bij deze beleidsregels behorende Besluit, zodat de bedragen, in geval van indexering, snel en gemakkelijk aan te passen zijn.

10.2 Inwerkingtreding

Deze beleidsregels treden in werking op 9 januari 2018

10.3 Intrekking

Per 9 januari 2018 worden ingetrokken de Beleidsregels Maatschappelijke Ondersteuning 2016.

10.4 Citeertitel

Deze beleidsregels worden aangehaald als "Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning 2018".